

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

Előfizetési ára:
 Egész évre 10 korona, félésre 5 koronára,
 negyedévre 2.50 koronára.
 — Egyes szám ára 10 fillér. —

Hirdetési díj:
 Hivatalos hirdetéseknek minden szó után 2 fill. Petít betűknél nagyobb, vagy díszbetűvel, vagy kerettel ellátott hirdetések térmérték szerint egy négyszög centim. után 8 fill. — Állandó hirdetéseknek árkedvezmény.

Megjelen hetenkint kétszer
 szerdán és szombaton este.
 Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Sátoraljaújhely, Főter 9 szám.
 Telefon: 42. szám.
 Hirdetéseket nem adunk vissza.
 Hirdetéseiben minden garmond sor 40 fill.

„Pragmatika Szankció” — jun. 24.

A napilapok hiradása szerint Magyarország és a Habsburg Birodalom közötti viszonyt szabályozó szerződés eredeti példánya — megkerült.

A visszavonás, a meghasonlás, az ádáz kiméletet nem ismerő harc közepette indokolt szerződés lényegéről, az eme szerződést kötött hatalmi tényezők intenciójáról, politikai előrelátásáról egy pár szóval megemlékezünk.

Kezdjük a történelemmel: A társadalmi, török hódoltság és a parasztlázadások miatt erejében meggyengült, hatalmi súlyában megroppant magyarság vezetői elérkezettnek látták az időt: vagy a folytonos surlódások közepette egymagukra hagyva elpusztulni az erősebb nemzetek mindent elsodró hullámaiba beleolvadni, vagy a nemzet függetlensége alapvető lényegét megtartva és az európai domináló népfajok némelyik számottevő törzsével szövetségbe lépve a maga nemzeti kultúrája megépítésével faji jellegi erényel, erkölcsi nemesítésével és anyagi helyzete megszilárdításával küzdeni és várni egy a nemzet ereje, fölénye kialakulására legalkalmasabb időpontot; a jövő, a nagy Magyarország alapjai lerakását lehetővé tenni.

Egy nemzetet az erősebbek kavarodása, hulláma okozta veszedelemnek, végromlásnak kitenni: haza- és nemzetárulás, valamely nemzetet a más nemzetekbe való beolvadástól megmennteni: politikai örültség, testvérgyilkosság, de a kimertülés a tehetetlenség szélén álló nemzetnek egy másikkal való szövetekezésére, egyesülésére: elsőrendű államférfiai kvalitás.

A reformáció kérdésének idején, amikor a legtöbb, szemléletileg a térképen látható népek, nemzetek, törzsek elhelyezkedése ment végbe, amikor eme elhelyezkedések miatt patakokban ömlött a vér, a török hódoltságtól még mindig kábult magyarságnak nyomait magába bízakodva ma aligha találhatnók meg Európa térképén.

Összrendelkezésre, államfenntartói hivatás betöltésére képte-

len más, erőteljesebb nemzetek prédájává esve, lassan pusztulva, degenerálódva asszimilálódott, beleolvadt volna azok érdekkörébe.

Igen okosan gondolkodtak, felette bölcsen gondoskodtak tehát akkori őrünk, amidőn a nemzetet a katasztrófális, a végveszélyvel fenyegető megrázkódtatástól, a dicstelen beolvadástól megmentve, a menedéket az idegen szövetségben keresték; nem válogathattak sokat: az országtól délre-keletre fekvő határos népek a török rabigája alatt nyögtek, az északra lakó lengyelség mérföldes lépésekkel rohant vesztébe, a többi, Ausztriát kivéve, földrajzilag nem volt alkalmas a szövetségre, maradt tehát Ausztria annak uralkodóházával, mint olyan faktorok, kik a történelem századain át egymásra voltak utalva nehéz napjaikban.

A német sógor akkoriban kivánatos szövetség volt, a német-római császárság jogara a Habsburgok tulajdona volt, a másik ág Hispánia végtelen birodalmában volt az ur; III. Károly uralkodása idején a hatalmi eltulajdonítások új variációja kezdett jelentkezni: a fü nélküli aggasztán szemek látták, halála után minő osztozkodás lesz az ő birodalmában. A majdnem két évszázadon át minden nagyobb megpróbáltatás nélkül gyarapodó magyarságban látta ama erőt, mely a birodalomra éhes osztozkodóknak megálljt kiáltott.

Keressük a párhuzamot: Magyarország, vagy Lengyelország államférfiai voltak-e bölcssek? A történelem megfelel. A magyaroknak Európában most sincs testvérnépe, az apró-cseprő szláv, román, german törzsek független államaira való hivatkozás csak viccnek jó, lehetnek boldogok, mert hiszen a bukaresti román fejfájását Rómán át Párisban is megérik; a szerb, cseh, morva, tót jajkiáltása eljut Szt. Pétervárra, az erdélyi vár, a dunamenti sváb panasza elér Berlinig, de a magyar kihez forduljon?! Erre tessék megfelelni! Az észak urával, népével vagy akár mással való kacérokodás — merő utópia. Egyik sem jobb a mi svába sógorunknál.

Mindennek tehát — status quo ante — kell maradnia. Aki eme helyzet megoldásául egy másikat hajlandó ajánlani, kész pro-

pagálni, lehet jó szónok, kitűnő pártvezér, ügyes taktikus, de okos, megfontolt politikus, előrelátó államférfiu — sohasem!

Eme követelmény indokolja a 67 elvének, minden körülmények, — esetleg rendkívüli rendszabályok alkalmazásával is, — közti folytonosságát, fenntartását; a mai erőviszonyok alapján a 67 dominál s nagyon messze az az időpont, mert a kényszerítő körülmények annyira kvadrálnak, hogy az esetleg uralomra jutott 48-asok is 67-es politikát lennének kénytelen folytatni, amidőn a 48-asoknak kormányzati ténykedéseiről a históriának feljegyezni valója lenne.

Am fontolják meg jól a 48-asok, a választás közeleg, igaz, de az is szent igaz, ha eme választásból megerősödten kerülve ki a nemzetet a falnak állítják; ám lassák a következményeket. De vajjon lesz-e annyi erkölcsi erejük azokért helytállani?!

Karpinecz Emánuel.

A vármegye közgyűlése.

— jun. 24.

Gyönyörű napfényes időben, rendkívül nagy érdeklődés mellett kezdődött hétfőn délelőtt a vármegye törvényhatóságának közgyűlése. A rendkívüli érdeklődést megmagyarázza az, hogy öt választás is szerepelt a tárgysorozatban s azonkívül, hogy a közeledő államosítás folytán talán utoljára gyakorolta ezuttal a törvényhatósági bizottság tisztviselő választói jogát. Már kora reggel a fogatoknak és automobiloknak hosszú sora állt a megyeháza előtt s mikor Meczner Gyula főispán 9 óra után megnyitotta a közgyűlést, zsufolásig telve volt a terem, sőt a karzat is megtelt érdeklődő, bájos hölgyekkel. Mint választások alkalmával rendszeren lenni szokott, a hangulat rendkívül élénk volt, nevek repkedtek a levegőben előre is sejtetve, hogy erős közdelem készül, ami azután, különösen a szolgabírák választásánál, tényleg be is következett. A tulsufolt teremben eközben nőtten-nőtt a melegség, amit különösen a karzaton ülő hölgyek éreztek erősebben, kik közül egyik rosszul is lett, azonban szerencsére komolyabb következménye nem lett az incidensnek.

Kilenc óra után foglalta el elnöki székét Meczner Gyula főispán s mi-

után a gyűlést megnyitotta, néhány szép szóval emlékezett meg arról az örvendetes dologról, hogy Ófelsége egészségi állapota teljesen helyreállott. Indítványozta, hogy Ófelsége felgyógyulása felett érzett örömeinek a miniszterelnök utján feliratilag adjon kifejezést a törvényhatóság, amit lelkes éljenzéssel el is fogadtak. Kegyeletes szavakkal emlékezett meg ezután a főispán közéletünk két kiváló alakjának: báró Fejérváry Géza és Kossuth Ferencnek elhunytáról s ezután kezdetét vette a közgyűlés, melynek lefolyásáról alábbi részletes tudósításunk számol be:

A választások.

A betöltendő tisztii alügyészi, árvaszéki jegyzői, két szolgabírói és Kaeszenbaum-alapítványi ügyészi állásokra beérkezett pályázatokat kiadták a kijelölő bizottságnak, melynek tagjai voltak: gr. Wolkenstein Oswald, br. Waldbott Frigyes, id. Molnár Viktor, Dókus Ernő, Wiczmányi Odön és Görgey Gyula s míg ezek tanácskoztak, a főispán a közgyűlést fel függesztette.

A kijelölő bizottság megállapítása szerint a t. alügyészi állásra egyedüli pályázó dr. Adriányi Béla, az árvaszéki jegyzői állásra Diószeghy József, a 2 szolgabírói állásra dr. Pauliczky István, Wieland Andor, Fehér Andor és ifj. Éhlert Gyula, a Kaeszenbaum-alapítványi ügyészi állásra dr. Bajusz Ernő és dr. Nagy Béla. Mivel az alügyészi és árvaszéki jegyzői állásra csak egy-egy pályázó volt, a főispán dr. Adriányi Bélát és Diószeghy Józsefet egyhangulag megválasztottaknak jelentette ki, a 2 szolgabírói és az alapítványi ügyészi állásra pedig névszerinti szavazást rendelt el.

A szavazatszedésre két bizottság jelöltetett ki. Az egyiknek elnöke volt Szinyey Gerzson, tagjai: Guttmann Armin és Szabó Sándor, jegyzője Nyeiczkey László; a másiknak elnöke volt Lengyel Manó, tagjai Kállai József és Szevitovszky József, jegyzője Mattyasovszky Kálmán.

Feszült várakozás előzte meg a szavazás eredményének kihirdetését, mely a következő volt: A négy pályázó közül szolgabírákul választottak dr. Pauliczky István és Wieland Andor. A Kaeszenbaum-féle alapítványi ügyészi állást a megejtett névszerinti szavazás alapján dr. Bajusz Ernő nyerte el.

Az alispán jelentése.

A választások lezajlása után megcsappant érdeklődés mellett folyt tovább a közgyűlés, melynek következő tárgya az alispán évnegyedes jelentése volt.

Az alispán évnegyedes jelentése magában foglalta három hónap közgazgatási állapotát, melyeket annak idején a közg. bizottságok ülése alkalmából már leközlöttünk. A jelentésből ki kell emelnünk a br. Fejérváry Géza és Kossuth Ferenc elhunytáról való megemlékezést, melyek közül különösen az utóbbi igazán

SZOLYVAI GYÓGYVIZ.

Természetes égvényes savanyuviz-forrás. Különleges szer gyomor baj és kösvény ellen. Kitűnő ízű, igen üdítő ásványviz. Tejjel vegyítve a legjobb nyálkaoldó szer. Borral vegyítve a legjobb fröccs. Megrendelhető az uradalmi ásványvizek kezelőségénél Szolyván

2. oldal.

remek stílusban és mély érzéssel volt megfogalmazva.

A délutáni közgyűlés.

Hétfőn délután 3 óra tájban ismét összegyűlt a törvényhatósági bizottság és megfeszített munkával, gyors tempóban végzett a hatalmas tárgysorozat többi pontjával, melyek között azonban nem igen akadt nagyobb fontosságú. Még legnagyobb vitát a tokaj-báji, illetve tarcal-báji közút kiépítésének és fenntartásának ügye keltett, melyhez Tokaj és Tarcal érdekeltejei és még többen szólottak hozzá. A kérdést végre Dókus Gyula alispán javaslatára úgy döntötték el, hogy a vármegye mind a két vicinális utat átveszi és kéri fogják a minisztert, hogy ezt hagyja jóvá.

A sátorlajuhelyi honvéd-laktanya építésére vonatkozólag elhatározták, hogy a szükséges befektetések közül egy részt a vármegye fog fedezni, ugy azonban, hogy ennek a hozzájárulásnak összege $\frac{1}{2}\%$ -nyi pótdátot még nem haladhat.

A hatalmas tárgysorozat többi részét főleg községi ügyek, átiratok és egyéb kevésbé érdekes ügyek töltötték be, melyekkel erős munka után este 7 óra tájban végzett a törvényhatósági bizottság.

Bizalom, vagy bizalmatlanság?

A Városi Párt állásfoglalása.

Értekezlet a polgármester kérdésben

— jun. 24.

Sátorlajuhely város közéletében döntő szerepre volt hivatva a Városi Párt, amely a mai, — bár ideiglenes, — rezsimet is megteremtette, amely azonban egy idő óta alig adott életjelet önmagáról. Általában nagyon el hanyhult az utóbbi időben a város ügyei iránti érdeklődés s a Városi Pártban is szünetelt minden akció.

Most azonban az események parancsolólag összehozták a városi pártot, amelynek kötelessége volt, hogy felemelje szavát és állásfoglaljon a helyettesített polgármester ellen, hirt szerint a beadásra ép most, a nagy városi beruházások küszöbén kerülő bizalmatlansági indítvány tárgyában.

Hönsch Dezső, a Városi Párt elnöke vasárnapra gyűlésre hívta össze a párttagokat, kik közül mintegy 50-60-an jelentek meg, majdnem valamennyien képviselőtestületi tagok. Az érdekes és jelentős fontosságú gyűlés lefolyása a következő volt:

Hönsch Dezső elnök a gyűlés jegyzőkönyvének vezetésére dr. Meczer Tibort kérte fel, majd megnyitván a gyűlést, röviden vázolta azokat a körülményeket, melyek szükségessé tették a párttagok összehívását. — Tudvalevő, hogy milyen nagy városi feladatok megoldása előtt állunk; közvetlen küszöbén a csatornázásnak, a kereskedelmi iskola építésének, az új laktanya kérdése megoldásának, az utca kövezésnek, aszfaltozásnak stb. Ugyanakkor pedig értesülése szerint egyesek bizalmatlansági indítványt készülnék benyújtani a h. polgármester ellen s ez által épen most, a legkritikusabb időpontban akarják ismét élére állítani a személyi kérdést.

A maga részéről, — ugymond, — ép ezekre az említett sürgős, nagy feladatokra való tekintettel sehogysem tudná helyeselni, hogy most egy egészen új embert ültessenek mint helyettes polgármesteri székbe, akiknek egészen előlről kelljen kezdenie e komplikált, nagy kérdések tanulmányozását. Ez valószínűleg egyetlen jelentene e kérdések megoldásának ad græcias Calendas elodázásával, ami semmiképen sem volna helyesíthető.

Magára a Városi Pártra nézve a bizalmatlansági indítvány kérdése már azért is a legalaposabb megfontolásra szorul, mert Székely Elekét épen ez a párt ültette a h. polgármesteri székbe s így nem volna egészen korrekt magatartás, ha most minden nagyobb indok nélkül teret engednének az ellene benyújtandó bizalmatlansági indítványnak.

A szózó indítványa az, hogy most ne foglaljon a párt sem a bizalom, sem a bizalmatlanság mellett állást, annál is inkább, mert nagyon illetékes helyről vett értesülés szerint a felfüggesztett polgármester, Farkas Andor fegyelmi ügye most már alig 1-2 hó alatt feltétlenül befejezést nyer s akkor a polgármesteri szék ismét végleges betöltésre kerül, akár Farkas Andor visszahelyezése, akár új választás révén; erre a hátralevő kevés időre tehát ne csináljunk a kérdések felvizsgálásával s a személyi kérdések előtérbe helyezésével a városi ügyekben új zavart; s amennyiben a bizalmatlansági indítvány tényleg felvetődnek, a Városi Párt utasítsa azt vissza.

Ezután többen szóltak a tárgyhöz s a felszólalók közül az ellenvéleményt különösen Némethy Bertalan képviselte.

Némethy hangsúlyozta beszédében, hogy Székely Elek egyéni tisztességét érinteni vagy kifogásolni nem akarja, de viszont kijelenti, hogy a h. polgármester működése az ő reményének nem felelt meg, mert nem azon az uton haladt, amelyet ő várt tőle. Szózó azokkal tart, akik a bizalmatlansági indítványt felvetették s indítványozza, hogy a párt is tegye magáévá a bizalmatlansági indítványt.

Dr. Grosz Dezső szintén kifejezést adott annak, hogy Székely Elek egyéniségét s tisztességét semmi tekintetben csorbítva nem látja, így a kassai ítélet által sem, melyet áttanulmányozott, mégis tekintettel arra, hogy a h. polgármester az ellene irányított különféle támadásokra nem reagált, a maga részéről indokoltan tartotta a bizalmatlansági indítvány aláírását.

Dr. Klein Károly rámutatott arra, hogy maguk a bizalmatlansági indítvány pártolói is elismerik, hogy Székely egyéni tisztességében nem kételkednek. Ily körülmények között semmi okot nem lát fennforogni arra nézve, hogy a h. polgármester ellen ép a legnehezebb időkben személyi harcot indítsanak. Annak idején szólót a bizalmi nyilatkozat beadására épen az bírta rá, hogy beszélt dr. Grosz Dezsővel, aki kijelentette neki, hogy a kassai esküdtésék ítéletét mint jogászember is áttanulmányozta, mint tanu is szerepelt az ügyben s meggyőződése szerint Székely ebben az ügyben egészen tisztán áll. S mert ép e közlések után a h. polgármester egy városi tisztviselő részéről súlyos megtámadásban részesült, ez készítette szólót a bizalomindítvány beadására, melyet akkor a képviselőtestület el is fogadott. Azóta a helyzet mit sem változott s így semmi ok nincs arra, hogy most bizalmatlanságot fejezzünk ki Székely iránt.

Dr. Klein Károly beszédét az egész párt helyesléssel fogadta, annál is inkább, mert hiszen a Hönsch Dezső indítványa a pártnak a végleges megoldás tekintetében szabad kezét enged.

Némethy Bertalan élt még a zárzó jogával s azután az elnök szavazásra bocsátotta a kérdést, melynek eredményeképp a párt az összes szavazatokkal 3 szavazat ellenében elfogadta a Hönsch Dezső indítványát a következő szövegezéssel:

A Városi Párt ez idő szerint sem bizalmi, sem bizalmatlansági kérdéssel nem foglalkozik, hanem felir a vármegyéhez, a folyamatban lévő fegyelmi ügyek gyors lefolytatása céljából, miután interregnumok nem képezhetik a város érdekét; addig is pedig kötelességévé teszi a párt

minden egyes képviselőtestületi tagjának a képviselőtestület útján a városi közigazgatás szervezetének legpontosabb ellenőrzését.

A Bodrogköz és a gr. Mailáth-család

Az ifju gróf ünneplése.

— jun. 24.

A zempléni olvasóközönség előtt felesleges ecsetelni azt a rendkívüli tevékenységet, melyet gróf Mailáth József a Bodrogköz fejlődése, a bodrogközi lakosság boldogulása érdekében kifejt s amely szinte bámulatra ragad mindenkit, mert hiszen köztudott, hogy Mailáth gróf mily elfoglalt és nagytevékenységű férfiú sok más tekintetben is. Hatalmas uradalmanak mintaszerű gazdájaként ismeretes; az országos politikában főrendiházi beszédeivel, melyek mindig általános érdeklődést keltenek, vesz részt; a vármegye közigazgatásában s általában közéletében szintén irányító szerepet játszik; mint a Kivándorlási Tanács elnöke egyik legfőbb vezére a kivándorlás elleni nagyfontosságú mozgalomnak és mindezek mellett mégis ráér a Bodrogköznek s a Bodrogköz népének minden bajával, — a legapróbbtól a legnagyobbig, — foglalkozni s minden jótékonyági akciót s minden fejlődési mozgalmat vezetni és diadalra juttatni.

Ez a meleg ragaszkodás, mely Mailáth grótot a Bodrogköz igazi jóttevőjévé teszi, átplántálódott az egész grófi családban, mely ez által áldásos és benső kapcsolatba fűződött a Bodrogközzel. E kapcsolatnak fontosságát jól érzi az ottani társadalom, mely a maga részéről is igyekszik azért hálaát kimutatni s a grófi család tagjait még szorosabban magához fűzni.

Röviden hírt adtunk már arról az eseményről, hogy a királyhelmezi tüzoltóság legutóbb az ifju Mailáth József grótot választotta díszelnökévé s hogy ez alkalomból rendkívül meleg ünnepség volt. Most Királyhelmezcéről részletes tudósításunk érkezett erről az ünnepségről, mely bővebben számol be a fontos aktusról, az ifju gróf első nagyobb részvételéről a Bodrogköz közéletében. Itt adjuk ezt a részletes tudósításunkat:

A Bodrogköz fővárosa, a szépen fejlődő és minden jónak előjáró Királyhelmez ismételtelen megerősítette azt az immáron tradicionális kapcsolatot, mely a várost és a város érdekeit mindenkor szívén viselő Mailáth családot régóta összekötötte.

Folyó hó 14-én ifju gróf Mailáth Józsefet a nagy család reményeinek letéteményesét a Bencsik Béla elnökléte, Zvolenszky József parancsnoksága alatt álló királyhelmezi tüzoltóság díszelnökévé választotta.

Látszólag csupán egy kis riport ez, egy kis vidéki hely hódolata a fiatal földesur előtt, de aki jobban ismeri a viszonyokat, az előtt ez a szürke hír ünnepnap jelentőséget, melegséget és színt nyer, mert az illusztris arisztokrata család kitüntetését látja ebben a demokratikus intézmények istápolásáért. Valóban a Mailáth család ebben excellál s a királyhelmezi tüzoltóság igen okos számítással cselekedett akkor, amikor a fiatal grótot magához kapcsolta és kitüntette, mert ezáltal jelezte azt az utat, amelyet e nemes lelkű fiatal arisztokratának követni kell már csak a szülők és a család hagyományaiért is.

Az ünnepségnek jelentőséget adott egyébként az is, hogy a hatóság és az összes tüzoltóság jelenlétében folyt le. Zombory Géza tb. főszolgabíró volt jelen hivatalosan a díszoklevél átadásánál, amikor is az egyesület

elnöke, Bencsik Béla főszolgabíró magas szárnyalású szép szavakkal szökölt az ifju grótot s azon reményekkel adott kifejezést, hogy az ifju gróf követni fogja a nemes szülők által temelő útját s meg fogja érteni és viselni fogja azon kötelességeket és feladatokat, amelyek az előtte még még reá várnak. Mindenkit meglepett azonban az ifju gróf lelkes ékesbeszédű, melylyel a küldöttség szónokának beszédére válaszolt. Örömmel fogadta el a megtiszteltetést, amelyet, ugymond, nemcsak sinekurának tekint, hanem komoly feladatnak s azlesz, hogy nemcsak Királyhelmecezen, hanem a járás többi községeiben is szerveztessék a tüzoltóság. Tanulmányokat fog e célból folytatni s tapasztalatait a köz javára fogja értékesíteni.

Akik jelen voltak ezen az ünnepélyes aktuson, egy szép jövő perspektívájának szemléletével hagyták azt oda, egy nagy család fájának tüdőerős, izmos hajtása nőtt, az eljövendő idők egy nagyráhatott munkása lett az élet hasznos dolgozó köztársaság. A Bodrogközön immáron fogalommal lett Mailáth névnek új méltó képviselője.

Adja Isten, hogy úgy legyen.

HIREK.

A becsület védelme. Az elmúlt napokban az igazságügyminiszternek egy új beterjesztett törvényjavaslatát fogadta el a képviselőház a becsület védelméről. Évtizede kívánjuk, kérjük, követeljük, hogy az ember legértékesebb javát, a becsületét védjük és oltalmazzuk meg és ne engedjük az ebek harminceadjára. Akit eddig becsületében súlyosan megtámadtak, az, az ósdi Csemegi-kódex szerint reparációt vagy egyáltalában nem, vagy ha nyert is, abban sem volt közsönet. A becsület gazd megvédője az eddigi büntető eljárás szerint legfeljebb száz korona bírságot fizetett. A bírák azonban ezt a maximális bírságot sem ige rótták ki s 10-20 koronás bírságokkal gázolt a gonoszság és elvetemültség legdrágább kincsünkben, becsületünkben. Ezer és ezer ember és tegyük hozzá: igaz ember könnyebbült meg most, mikor olvasta, hogy becsületét az új törvény képes lesz megvédeni. Eddig senki sem volt bizonyos afelől, hogy orvul és hátul mikor támadják meg legdrágább kincsében, becsületében, melyért a bírósághoz fordulni, megoltalmazást kérve, alig lehetett; hiszen ezek a perek egyrészt évekig elhúzódtak, másrészt az olyan bírói ítélet, mely tíz-husz korona bírságot rótt arra a gonosz emberre, aki társát legdrágább kincsének: becsületének sárba tiprásával tisztelte meg, vajjon kielégíthető-e? — Az új rendelkezés mindezt megakadályozza s hogy ebben a farizeusi szemforgatással lekicsinyelt törekvésben a törvény a legtöbb védelmet a köztisztviselők, a hatósági személyeknek nyújtja, az talán természetes is. Eddig, ha egy bíró, egy tanárt vagy más tisztviselőt hivatalos ténykedéséből kifolyólag hivatalos helyiségén kívül megsértettek, bántalmaztak, még bizonyítani kellett és sokszor hiába, hogy mindazt köztisztviselői minőségében szenvedte. Gondoljunk csak a Hartl és a beregszászi esetekre. Ma már e tekintetben a törvény nem enged annyira egérutat. Ezután tehát az ilyen szóra, vagy tettekre kész alakok jobban meg fogják a dolgot gondoldni. Hogy mindez az ellenzéknek nem tetszik? Istenem, az nem nagy szerencsétlenség: majd ha egyik tagjukat baj éri, akkor az lesz az első, aki erre hivatkozva fogja az igazat keresni. A sajtótörvényről is így tettek. Hja, mondanak ok, az politika, ez pedig becsület.

2. oldal.

remek stílusban és mély érzéssel volt megfogalmazva.

A délutáni közgyűlés.

Hétfőn délután 3 óra tájban ismét összegyűlt a törvényhatósági bizottság és megfeszített munkával, gyors tempóban végzett a hatalmas tárgysorozat többi pontjával, melyek között azonban nem igen akadt nagyobb fontosságú. Még legnagyobb vitát a tokaj-báji, illetve tarcal-báji közut kiépítésének és fenntartásának ügye keltett, melyhez Tokaj és Tarcal érdekeltejei és még többen szólottak hozzá. A kérdést végre Dókus Gyula alispán javaslatára úgy döntötték el, hogy a vármegye mind a két vicinális utat átveszi és kéri fogják a minisztert, hogy ezt hagyja jóvá.

A sátoraljaujhelyi honvéd-laktanya építésére vonatkozólag elhatározták, hogy a szükséges befektetésekből egy részt a vármegye fog fedezni, úgy azonban, hogy ennek a hozzájárulásnak összege 1/2%-nyi pótdótot még nem haladhat.

A hatalmas tárgysorozat többi részét főleg községi ügyek, átiratok és egyéb kevésbé érdekes ügyek töltötték be, melyekkel erős munka után este 7 óra tájban végzett a törvényhatósági bizottság.

Bizalom, vagy bizalmatlanság?

A Városi Párt állásfoglalása.

Értekezlet a polgármester kérdésben

— jun. 24.

Sátoraljaujhely város közéletében döntő szerepre volt hivatva a Városi Párt, amely a mai, — bár ideiglenes, — rezsimet is megteremtette, amely azonban egy idő óta alig adott életjelet önmagáról. Általában nagyon el-lanyhult az utóbbi időben a város ügyei iránti érdeklődés s a Városi Pártban is szünetelt minden akció.

Most azonban az események parancsolólag összehozták a városi pártot, amelynek kötelessége volt, hogy felemelje szavát és állásfoglaljon a helyettesített polgármester ellen, hír szerint a beadásra ép most, a nagy városi beruházások küszöbén kerülő bizalmatlansági indítvány tárgyában.

Hönsch Dezső, a Városi Párt elnöke vasárnapra gyűlésre hívta össze a párttagokat, kik közül mintegy 50—60-an jelentek meg, majdnem valamennyien képviselőtestületi tagok. Az érdekes és jelentős fontosságú gyűlés lefolyása a következő volt:

Hönsch Dezső elnök a gyűlés jegyzőkönyvének vezetésére dr. Meczer Tibort kérte fel, majd megnyitván a gyűlést, röviden vázolta azokat a körülményeket, melyek szükségessé tették a párttagok összehívását. — Tudvalevő, hogy milyen nagy városi feladatok megoldása előtt állunk; közvetlen küszöbén a csatornázásnak, a kereskedelmi iskola építésének, az új laktanya kérdése megoldásának, az utca kövezésnek, aszfaltozásnak stb. Ugyanezeken pedig értesülése szerint egyesek bizalmatlansági indítványt készülnék benyújtani a h. polgármester ellen s ez által épen most, a legkritikusabb időpontban akarják ismét élére állítani a személyi kérdést.

A maga részéről, — ugymond, — ép ezekre az említett sürgős, nagy feladatokra való tekintettel sehogysem tudná helyeselni, hogy most egy egészen új embert ültessenek mint helyettesített polgármesteri székre, akiknek egészen elől kelljen kezdenie a komplikált, nagy kérdések tanulmányozását. Ez valószínűleg egyet jelentene a kérdések megoldásának ad graecas Calendas elodázásával, ami semmiképpen sem volna helyeselhető.

Magára a Városi Pártra nézve a bizalmatlansági indítvány kérdése már azért is a legalaposabb megfontolásra szorul, mert Székely Eleket épen ez a párt ültette a h. polgármesteri székre s így nem volna egészen korrekt magatartás, ha most minden nagyobb indok nélkül teret engednének az ellene benyújtandó bizalmatlansági indítványnak.

A szóló indítványa az, hogy most ne foglaljon a párt sem a bizalom, sem a bizalmatlanság mellett állást, annál is inkább, mert nagyon illetékes helyről vett értesülés szerint a felfüggesztett polgármester, Farkas Andor fegyelmi ügye most már alig 1—2 hó alatt feltétlenül befejezést nyer s akkor a polgármesteri szék ismét végleges betöltésre kerül, akár Farkas Andor visszahelyezése, akár új választás révén; erre a hátralevő kevés időre tehát ne csináljunk a kedélyek felizgatásával s a személyi kérdések előtérbe helyezésével a városi ügyekben új zavart; s amennyiben a bizalmatlansági indítvány tényleg felvetődne, a Városi Párt utasítsa azt vissza.

Ezután többen szóltak a tárgyhoz s a felszólalók közül az ellenvéleményt különösen Némethy Bertalan képviselte.

Némethy hangsúlyozta beszédében, hogy Székely Elek egyéni tisztességét érinteni vagy kifogásolni nem akarja, de viszont kijelenti, hogy a h. polgármester működése az ő véleményének nem felelt meg, mert nem azon az uton haladt, amelyet ő várt tőle. Szólok azokkal tart, akik a bizalmatlansági indítványt felvetették s indítványozza, hogy a párt is tegye magáévá a bizalmatlansági indítványt.

Dr. Grosz Dezső szintén kifejezést adott annak, hogy Székely Elek egyéniségét s tisztességét semmi tekintetben esorítva nem látja, így a kassai ítélet által sem, melyet áttanulmányozott, mégis tekintettel arra, hogy a h. polgármester az ellene irányított különféle támadásokra nem reagált, a maga részéről indokoltnak tartotta a bizalmatlansági indítvány aláírását.

Dr. Klein Károly rámutatott arra, hogy maguk a bizalmatlansági indítvány pártolói is elismerik, hogy Székely egyéni tisztességében nem kétkednek. Ily körülmények között semmi okot nem lát fennforogni arra nézve, hogy a h. polgármester ellen ép a legnehezebb időkben személyi harcot indítsanak. Annak idején szólót a bizalmi nyilatkozat beadására épen az birta rá, hogy beszélt dr. Grosz Dezsővel, aki kijelentette neki, hogy a kassai esküdtzék ítéletét mint jogászember is áttanulmányozta, mint tanu is szerepelt az ügyben s meggyőződése szerint Székely ebben az ügyben egészen tisztán áll. S mert ép e közlések után a h. polgármester egy városi tisztviselő részéről súlyos megtámadásban részesült, ez készítette szólót a bizalmatlansági indítvány beadására, melyet akkor a képviselőtestület el is fogadott. Azóta a helyzet mit sem változott s így semmi ok nincs arra, hogy most bizalmatlanságot fejezzünk ki Székely iránt.

Dr. Klein Károly beszédét az egész párt helyesléssel fogadta, annál is inkább, mert hiszen a Hönsch Dezső indítványa a pártnak a végleges megoldás tekintetében szabad kezét enged.

Némethy Bertalan élt még a zárzó jogával s azután az elnök szavazásra bocsátotta a kérdést, melynek eredményeképp a párt az összes szavazatokkal 3 szavazat ellenében elfogadta a Hönsch Dezső indítványát a következő szövegezéssel:

A Városi Párt ez idő szerint sem bizalmi, sem bizalmatlansági kérdéssel nem foglalkozik, hanem felír a vármegyéhez, a folyamatban lévő fegyelmi ügyek gyors lefolytatása céljából, miután interregnumok nem képezhetik a város érdekét; addig is pedig kötelességévé teszi a párt

minden egyes képviselőtestületi tagjának a képviselőtestület útján a városi közigazgatás szervezetének legpontosabb ellenőrzését.

A Bodrogköz és a gr. Mailáth-család

Az ifju gróf ünneplése.

— jun. 24.

A zempléni olvasóközönség előtt felesleges esetelni azt a rendkívüli tevékenységet, melyet gróf Mailáth József a Bodrogköz fejlődése, a bodrogközi lakosság boldogulása érdekében kifejt s amely szinte bámulatra ragad mindenkit, mert hiszen köztudott, hogy Mailáth gróf mily elfoglalt és nagytevékenységű férfiú sok más tekintetben is. Hatalmas uradalmának mintaszerű gazdálaként ismeretes; az országos politikában főrendiházi becsédeivel, melyek mindig általános érdeklődést keltenek, vesz részt; a vármegye közigazgatásában s általában közéletében szintén irányító szerepet játszik; mint a Kivándorlási Tanács elnöke egyik legfőbb vezére a kivándorlás elleni nagyfontosságú mozgalomnak és mindezek mellett mégis ráér a Bodrogköznek s a Bodrogköz népének minden bajával, — a legapróbbtól a legnagyobbig, — foglalkozni s minden jótékonyági akciót s minden fejlődési mozgalmat vezetni és diadalra juttatni.

Ez a meleg ragaszkodás, mely Mailáth grótot a Bodrogköz igazi jótévőjévé teszi, átplántálódott az egész grófi családban, mely ez által áldásos és benső kapcsolatba fűződött a Bodrogközzel. E kapcsolatnak fontosságát jól érzi az ottani társadalom, mely a maga részéről is igyekszik szert há-láját kimutatni s a grófi család tagjait még szorosabban magához fűzni.

Röviden hirt adtunk már arról az eseményről, hogy a királyhelmecezi tüzoltóság legutóbb az ifju Mailáth József grótot választotta díszelnökévé s hogy ez alkalomból rendkívül meleg ünnepség volt. Most Királyhelmecezi részletes tudósításunk érke-zett erről az ünnepségről, mely bő-vebben számol be a fontos aktusról, az ifju gróf első nagyobb részvételéről a Bodrogköz közéletében. Itt adjuk ezt a részletes tudósításunkat:

A Bodrogköz fővárosa, a szépen fejlődő és minden jóban előjáró Királyhelmecezi ismételten megerősítette azt az immáron tradicionális kapcsolatot, mely a várost és a város érdekeit mindenkor szíven viselő Mailáth családot régóta összekötötte.

Folyó hó 14-én ifj. gróf Mailáth Józsefet a nagy család reményeinek letéteményesét a Benesik Béla elnökléte, Zvolenszky József parancsnoksága alatt álló királyhelmecezi tüzoltóság díszelnökévé választotta.

Látszólag csupán egy kis riport ez, egy kis vidéki hely hódolata a fiatal földesur előtt, de aki jobban ismeri a viszonyokat, az előtt ez a szürke hír ünnepnap jelentőséget, melegséget és színt nyer, mert az illusztris arisztokrata család kitüntetését látja ebben a demokratikus intézmények istápolásáért. Valóban a Mailáth család ebben excellál s a királyhelmecezi tüzoltóság igen okos számítással cselekedett akkor, amikor a fiatal grótot magához kapcsolta és kitüntette, mert ezáltal jelezte azt az utat, amelyet e nemes lelkű fiatal arisztokratának követni kell már csak a szülők és a család hagyományaiért is.

Az ünnepségnek jelentőséget adott egyébként az is, hogy a hatóság és az összes tüzoltóság jelenlétében folyt le. Zombory Géza tb. főszolgabíró volt jelen hivatalosan a díszoklevél átadásánál, amikor is az egyesület

elnöke, Benesik Béla főszolgabíró magas szárnyalású szép szavakkal megszólalt az ifju grótot s azon remény-követni fogja a nemes szülők által feladott feladatokat, amelyek az előtte még ifjan és gyönyörűen kitáruló életben még reá várnak. Mindenkit meglepetésben hozta az ifju gróf lelkes és szíves-lása, melylyel a küldöttség szószok-nak beszédére válaszolt. Örömmel fogadta el a megtiszteltetést, amelyet ugymond, nemcsak sinekurának te-lepsz, hogy nemesak Királyhelmecezi, hanem a járás többi községeiben is szerveztessék a tüzoltóság. Tanulm-nyokat fog e célból folytatni s ta-pasztalatait a köz javára fogja érté-kesíteni.

Akik jelen voltak ezen az ünne-pélyes aktuson, egy szép jövő per-spektívájának szemléletével hagyták azt oda, egy nagy család fájának új, erős, izmos hajtsa nőt, az eljövendő idők egy nagyráhatott munkása lé-pett az élet hasznos dolgozó köze, a Bodrogközön immáron fogalommá lett Mailáth névnek új méltó képviselője

Adjá Isten, hogy úgy legyen.

HIREK.

A becsület védelme.

Az elmúlt napokban az igazság-ügyminiszternek egy új betérjes-tett törvényjavaslatát fogadta el a képviselőház a becsület védelméről. Évtizede kívánjuk, kérjük, követel-jük, hogy az ember legértékesebb javát, a becsületét védjük és oltal-mazzuk meg és ne engedjük az ebek harmecadójára. Akit eddig be-csületében súlyosan megtámadtak, az, az ósdi Csemegi-kódex szerinti reparációt vagy egyáltalában nem, vagy ha nyert is, abban sem volt köszönet. A becsület gaz megő-madója az eddigi büntető eljárás szerint legfeljebb száz korona bí-rságot fizetett. A bírák azonban ezt a maximális bírságot sem igen ró-ták ki s 10—20 koronás bírsággal gázolt a gonoszság és elvete-műlttség legdrágább kincsünkben, becsületünkben. Ezer és ezer ember és tegyük hozzá: igaz ember könnyebbült meg most, mikor ol-vasta, hogy becsületét az új törvény képes lesz megvédeni. Eddig senki sem volt bizonyos afelől, hogy orvul és hátul mikor támadják meg leg-drágább kincsében, becsületében, melyért a bírósághoz fordulni, meg-oltalmazást kérve, alig lehetett; hiszen ezek a perek egyrészt évekig elhúzódtak, másrészt az olyan bírói ítélet, mely tíz-husz korona bírsá-got rótt arra a gonosz emberre, aki társait legdrágább kincsének: be-csületének sárba tiprásával tisztelte meg, vajjon kielégíthető-e? — Az új rendelkezés mindezt megakadá-lyozza s hogy ebben a farizeusi szemforgatással lekiécsinyelt törek-vésben a törvény a legtöbb védel-met a köztisztviselők, a hatósági személyeknek nyújtja, az talán ter-mészetes is. Eddig, ha egy bíró, egy tanárt vagy más tisztviselőt hivatalos ténykedéséből kifolyólag hivatalos helyiségén kívül megsért-tettek, bántalmaztak, még bizonyít-tani kellett és sokszor hiába, hogy mindazt köztisztviselői minőségében szenvedte. Gondoljunk csak a Hártil és a beregszászi esetekre. Ma már e tekintetben a törvény nem enged annyi egéruat. Ezután tehát az ilyen szóra, vagy tette kész alakok jobban meg fogják a dolgot gon-dolni. Hogy mindez az ellenzéknek nem tetszik? Istenem, az nem nagy szerencsétlenség: majd ha egyik tagjukat baj éri, akkor az lesz az első, aki erre hivatkozva fogja az igazát keresni. A sajtótörvénynek is így tettek. Hja, mondanák ők, az politika, ez pedig becsület.

Arlejtési hirdetmény.

A sárospataki ref. főiskola gazdasági választmánya az 1914—1915. iskolai évre a tápintézet részére szükséges következő anyagokra árlejtést hirdet.

- I. 1914. szeptember 1-től 1915. június 30-ig:
 1. Zsirnák való szalonna és hár, elsőrendű, a szükség szerint szállítva, egész éven át mintegy 1500 kg.
 2. Liszt minden számából vegyesen, a szükség szerint szállítva, egész éven át mintegy 400 zsák.
 3. Kenyér $\frac{2}{3}$ -rész 6-os számú buzalisztból, $\frac{1}{3}$ rész I $\frac{1}{2}$ sz. rozslisztből, naponként frissen sütvé, naponként mintegy 120 kg.
 4. Zsemlye 0-ás számú buzalisztból sütvé, 10 dekagramm súlyu, naponként mintegy 350 darab.
 5. Teljes tej, friss fejsű (fajsulya, zsirtartalma, minősége a törvény által előírt) naponként 110—120 liter, kivéve a karácsonyi szünet 14, a husvéti szünet 16, a pünkösdi szünet 11 napját, a szüreti szünet 8 napján pedig a rendesnél kisebb mennyiségben.
 6. Vegyes élelmi szerek (bab, lencse, borsó, rizs, árpakása, buzadara stb.) elsőrendű, nagyobb mennyiségben.

II. 1915. január 1-től 1915. június 30-ig:

1. Marhahus levesnek vagy pecsenyének, elsőrendű, csakis vastag hus a marha hátsó részéből, legfeljebb 20% egyéb csonttartalommal, naponként szükség szerint (mintegy 40 kg.) szállítva.
2. Sertéshus pecsenyének, elsőrendű, hasalja nélkül, sonkáról csülök levágva, hetenként kétszer, szükség szerint (mintegy 40 kg.) szállítva.

A tápintézet fenntartja magának azt a jogot, hogy zsír- és sertéshus szükségletét olés útján házilag is kielégíthesse.

A szállított áruk után járó összeg havonként utólagosan fizetetik.

A zárt ajánlatok 1914. évi június 30-án déli 12 óráig adandók be a sárospataki ref. főiskola gazdasági választmányának elnökéhez. Az ajánlatok felett a gazd. választmány ugyanazon d. u. 2 óraker fog dönteni, mely alkalommal az ajánlattevők is jelen lehetnek és a gazd. választmány esetleges felhívására nyílt versenytárgyalásba is becsátkozhatnak. Az ajánlatok közül a gazd. választmány, tekintet nélkül az ajánlati árra, szabadon választhat.

A benyújtott ajánlattal egyidejűleg az egész éven át szállítandó anyagok összes értékének 5%-a készpénzben, óvadékképes értékpapirban, vagy jó hírnévnek örvendő takarékpénztári betétben bántatpénzül leteendő. E bántatpénz az ajánlat elfogadása esetén a szerződés megkötése alkalmával 10%-ra egészítendő ki, mely összeg egész éven át biztosítékul bennmarad s a szerződés meg nem tartása esetén a vállalkozó terhére felhasználható és az időközben esetleg megcsontított összeg kiegészítendő.

Sárospatak, 1914. június 20.

A sárospataki ref. főiskola gazdasági választmánya.

A királyhelmecei kir. járásbíró mint tkvi hatóságtól.

2503/914. tk. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

Kornfeld Salamon végrehajthatónak Borsik József végrehajthatást szenvedő ellen indított végrehajthatási ügyében a telekkönyvi hatóság a végrehajthatási árverést 200 korona tökékövetelés és járuléka behajtása végett a királyhelmecei kir. járásbíró területén lévő, Szomotor községben fekvő, a szomotori 28. sz. betétben A. I. 1—3. sorsz. 543/3. 543/8. 543/9. hrszám alatt foglalt bel és külingatlanból Borsik József nevében álló $\frac{1}{3}$ (fele) résznyi jutaléka 1280 koronában megállapított kikiáltási árban elrendelte.

Az árverést 1914. évi július hó 24-én délelőtt 9 óraker Szomotor község bázánál fogják megtartani.

Az árverés alá eső ingatlan a kikiáltási ár

$\frac{2}{3}$ -ánál alacsonyabb áron nem adható el.

Az árverési szándékozók kötelesek bántatpénzül a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. tc. 42. §-ában meghatározott árfolyammal számított óvadékképes értékpapirban a kiküldöttnél letenni vagy a bántatpénznek előleges bírói letétbe helyezéséről kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni. (1881. LX. tc. 147., 150., 170. §. 1908. XLI. tc. 21. §.)

Az, aki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígéretet tesz, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint megállapított bántatpénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékáig kiegészíteni. (1908. XLI. tc. 25. §.)

Kelt Királyhelmecei, 1914. évi május hó 3-án.

Okruozky sk.,
kir. jb. jegyző.

2774/1914.

A szerencsi járás főszolgabírájától.

Pályázati hirdetmény.

Zemplén vármegye szerencsi járásához tartozó Ujcsanános községben rendszeresített körjegyzői irnoki állásra pályázatot nyitok és felhívom mindazokat, kik ez állást elnyerni óhajtják, hogy kérvényeiket hozzám folyó évi július hó 15-ig annyival is inkább benyujtsák, mert a későbbi kérvényeket figyelembe venni nem fogom.

Az állás javadalmazása:

- I. 960 korona évi készpénz fizetés.
- II. Természetbeni lakásul egy butorozott szoba.
- III. Anyakönyvi tiszteletdíj 100—120 kor.
- IV. Végrehajtások alkalmával három kor. napidij.

A kör székhelye: Ujcsanános, hozzátartozó községek Alsódobsza és Sóstófalva.

Jegyzői oklevéllel bírók előnyben részesülnek.

A felsőbb jóváhagyást nyert szabályrendelet szerint csakis oly egyének pályázhatnak, kik legalább négy középiskolát végzetek, 20. életévüket betöltötték és erkölcsi tekintetben kifogás alá nem esnek.

A választás határidejének megállapítása és kitűzése iránt később fogok rendelkezni.

Szerencs, 1914. június hó 19-én.

Gortvay,
főszolgabíró.

35374/IV—1914. szám.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. pénzügyminiszterium folyó évi június hó 20-án 65485. szám alatt kelt rendelete folytán közhírré tétetik, hogy a tokaji m. kir. sóhivatalra nézve a konyhasó (szigetkamrai) eladási ára a kinestári sóraktárból 100 klgr. után 22 korona 31 fillérben, a marhasó ára pedig 100 klgr. után 9 korona 74 fillérben állapított meg a folyó évi július hó 1-től az 1915. évi június hó 30-ig terjedő időre.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Sátoraljauhely, 1914. június 24-én.

Valló,

m. kir. pénzügyigazgató.

370/1—1914. vég. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezen közhírré teszi, hogy a királyhelmecei kir. járásbírósnak 1913. Sp. I. 912/5. sz. végzése folytán dr. Steinfeszt Ödön javára, 209 kor. 30 fillér s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1940 koronára becsült következő ingóságok u. m.: lovak, kocsik stb. nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a királyhelmecei kir. járásbírósnak 1914. évi V. 277/1. sz. végzése folytán 209 korona 30 fillér tökékövetelés, és eddig összesen 101 korona 49 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Nagyczigándon leendő megtartására 1914. évi július hó 4-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezen oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. tc. 107. és 108. §-ai értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. tc. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Királyhelmecei, 1914. évi június 14-én.

Udvarhelyi Béla,
kir. bírósági végrehajtó.

Kiadó szoba.

Egy szépen butorozott erkélyes szoba 1—2 ur számára a Kazinczy-uteza elején kiadó.

Bővebbet e lap kiadóhivatalában.

A királyhelmecei kir. járásbíró mint tkvi hatóságtól.

2751/1914. tk. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A Sátoraljauhelyi Kölcshős Öngéelyző Hitelszövetkezet végrehajthatónak, Lábos Elemér és társai végrehajthatást szenvedők ellen indított végrehajthatási ügyében a telekkönyvi hatóság a végrehajthatási árverést 2000 korona tökékövetelés és járuléka behajtása végett a királyhelmecei kir. járásbíró területén lévő, Nagyszívgy község határában fekvő: a nagyszívgyi 2-1. számú betétben A. I. 1—2. sorsz. alatt 127. 128. hrsz. alatt foglalt s Lábos Matild, Elemér és Leona nevében álló bellingatlanokra kert, ház, udvar 1913 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte.

Az árverést 1914. évi július hó 17-ik napján d. e. 10 óraker Nagyszívgy község házánál fogják megtartani.

Az árverés alá kerülő ingatlanok a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb áron nem adhatók el.

Az árverési szándékozók kötelesek bántatpénzül a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. tc. 42. §-ában meghatározott árfolyammal számított óvadékképes értékpapirban a kiküldöttnél letenni, hogy a bántatpénznek előleges bírói letétbe helyezéséről kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni. (1881. LX. tc. 147. 150. 170. §.; 1908. XL. tc. 21. §.)

Az, aki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígéretet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár % szerinti megállapított bántatpénzt az általa ígért ár ugyanannyi %-áig kiegészíteni. (1908. XLI. tc. 25. §.)

Királyhelmecei, 1914. évi május hó 22-én.

Okruozky,
kir. jb. jegyző.

A királyhelmecei kir. járásbíró mint tkvi hatóságtól.

2444/1914. tk. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A Sátoraljauhelyi Polgári Takarékpénztár végrehajthatónak, Szabó István és neje végrehajthatást szenvedők ellen indított végrehajthatási ügyében a telekkönyvi hatóság a végrehajthatási árverést 2370 kor. tökékövetelés és jár. behajtása végett a királyhelmecei kir. járásbíró területén lévő, Kiskövesd községben fekvő: a kiskövesdi 165. sz. betétben A. I. 1—11. sor. 49. 50. 52. 335. 440. 662. 837. 1005. 1176. 1203. 1453. hrszám alatt és Szabó István és neje Csatlós Zsuzsanna nevében álló bel- és külingatlanokra 1250 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte.

Az árverést 1914. évi július hó 21-ik napján d. e. 10 óraker Kiskövesd község házánál fogják megtartani.

Az árverés alá kerülő ingatlan a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb áron nem adható el.

Az árverési szándékozók kötelesek bántatpénzül a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. tc. 42. §-ában meghatározott árfolyammal számított óvadékképes értékpapirban a kiküldöttnél letenni vagy a bántatpénznek előleges bírói letétbe helyezéséről kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni. (1881. LX. tc. 147. 150. 170. §.; 1908. XL. tc. 21. §.)

Az, aki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígéretet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár % szerinti megállapított bántatpénzt az általa ígért ár ugyanannyi %-áig kiegészíteni. (1908. XLI. tc. 25. §.)

Királyhelmecei, 1914. évi április hó 30-án.

Okruozky sk.,
kir. jb. jegyző.